

Δρόμοι στις μεγάλες πολιτείες. Πλήθος που σέρνεται άσκοπα προ-
φασιζόμενο κάποιο μεγάλο σκοπό. Όμως σε κάθε διαμέρισμα κάθε
οικοδομής, πάντοτε κάποια ιστορία – κοινή τις περισσότερες φορές,
τί σημασία έχει, άγνωστη σ' όλους, συνετά φυλαγμένη πίσω από
μιαν ακαθόριστη μάσκα.

Συνθηκολόγηση με τον εαυτό μας' ικανοποίηση. Προσωρινή εγ-
κατάλειψη, παρενθέσεις λιγόχρονες, κάποτε μόνο για λίγες στιγμές.

[...]

Ό.π., σ. 324

Κάθε ένα από τα ακόλουθα ποιήματα: «Οι ποιητές της Κυρια-
κής» του Ν. Δ. Παππά, «Απογευματινή διάθεση» και «Γαζίες» του Κ.
Στεργιόπουλου και «Ο κύκνος δίπλωσε» του Ι. Δεπούνη, κατάγεται
από άλλη αισθητική παιδεία (αντίστοιχα, σ. 330-331, 332, 336). Λόγου χάριν:

Με το γνωστό μας, από το άμεσο παρελθόν, οργισμένο και κατη-
γορηματικό του ύφους ο Παππάς επιτίθεται για άλλη μια φορά στη γενιά
του Τριάντα, τους “ποιητές της Κυριακής”, επικαλούμενος τον στίχο του
Μαγιακόφσκυ:

Λεπτοί και μακρουλοί σίχοι σαν οδοντογλυφίδες
– Όπου βρω τον Πούσκιν θα τον σκοτώσω.

και τους καταγγέλλει ως ξένους στα προβλήματα των απλών ανθρώπων,
με λαϊκίστικη επιχειρηματολογία:

[...]

παίζατε με το Αιγαίο σαν παιδάκια
δε νοιώσατε το βάρος καμιάς σκλαβιάς
την ελιά και τη βάρκα των ψαράδων
δε χτύπησαν την πόρτα σας ξένοι στρατιώτες
βογκάει το τραγούδι μας και σας τυραννεί
κλαίνε τ' αδέρφια μας και προσπερνάτε
ποιητές, ποιητές από μαλακό ζυμάρι πλασματικό
γιομίζετε με τον μακρινό ουρανό τους στίχους σας
με τη λαφράδα του Κυριακάτικου πρωινού
με τα χρώματα που μας ξεγελάνε τα μάτια
Ελύτη, Εγγονόπουλε, Σεφέρη, Εμπειρικό
γιατί δεν παραλλάζετε μονάχα στ' όνομα
γιατί δεν έχετε μια σταγόνα καρδιάς...

Ό.π., σ. 330-331

